

APOPHTHE
GMATVM EX O,

PTIMIS VTRIVSQ.
LINGVAE SCRIP-
PTORIBVS
PER

DES. ERA SVM
ROTERODAMVM COL-
LECTORVM LI-
BRI OCTO.

VIRTVTE DVCE,

COMITE FORTVNA.

APVD SEB. GRYPHIVM
LYGDVNIA,
1548.

3

ILLVSTRISSIMO

PRINCIPI IUNIORI GUIL-
helmo, duci Cluensi, Iuliacensi, Montensi, Comiti
Marchiae & in Rauenspurgo, &c. D E S.

ERASMVS ROTERODA-
MVS S. D.

VONIAM priores libellos quos
mei erga te animi uelut arrabonem quale-
cunq; misera, tam comiter accepisti Guil-
helme princeps iunior illustrissime, nec tu
modo, sed et ambo clarissimi parentes tui,
uisum est aliquid et tua nobilitate dignius, et tuis studijs, ni
fallor, utilius adiungere. Proin ex optimis quibusq; autori-
bus collegi, que Græci uocat Apophthegmata, hoc est, egre-
gie dicta, quod uiderem non aliud argumenti genus princi-
pi præsertim iuueni magis accommodum. Sunt illa quidem
scitu dignissima, que philosophi de moribus, de repub. admi-
nistanda, deq; bello gerendo literis prodiderunt. Sed quo-
tocuiq; uel priuato tantum est otij, ut apud Platonem Socra-
ticarum argutationum, ironiarum et ifagogarum amba-
ges ac labyrinthos euoluere uacet? Aristoteles autem co-
piose quidem scripsit de moribus, sed Philosophis scripsisse
uidetur non principi. Dilucidiora sunt que tradidit de re
œconomica et poliūca, sed is uir nusquam non requirit
lectorum et attentum, et otiosum: ad hæc quoniam affe-
ctibus caret, non perinde retinet animum principalibus
curis intentum. Iam in philosophicis et M. Tullij de phi-
losophia libris pleracq; sunt eius generis, ut non admodum
referat principem ea scire: quod genus sunt que disputantur
ab illis de finibus bonorum ac malorum, maiore subtilitate

a z quam

APOPHTHE-

G M A T A L E P I D E Q V E D I-
 eta, Principum, Philosophorum, ac diversi generis homi-
 num ex Grecis pariter ac Latinis autoribus selecta, cum
 interpretatione commoda, dicti argutiam ape-
 riente, per Des. Erasnum
 Roterdamum.

APOPHTHEGMA T A L A C O N I

ca secundum ordinem literarum Graecarum.

Liber primus.

A G A S I C L E S.

A C E D A E M O N I I quo-
 niam scucriores erant, ac moribus in-
 corruptioribus, belliq; gloriam potissi-
 mum spectabant, contencabant omnes
 artis quæ ciuium animos uidebantur
 emasculare, & à uera uirtute ad otio-
 sam ostentationem traducere. Nam et
 Roma cum adhuc spiraret germanam austoritatem,
 Graeculos professores urbe exegit. Hoc genus studijs nulla
 Graecie pars corruptior erat quam Attica, ubi Gorgias, Ly-
 sias, Isocrates, Prodicus, alijq; innumeris sophistæ magno cū
 applausu populi, nec mediocri mercede garrivant.

Cum igitur Agasicli Lacedæmoniorum regi dicceret si
 quidam, admirari se se quod cum esset audius discendi, non
 adiungeret sibi philophancem sophistam: regali prorsus in-
 dole respondit, Eorum, inquiens, uolo esse discipulus, quo-
 rūsum & filius: significans nō minus interesse quos nactus
 sis

INDEX SENT.

Vota	140.278	Vtilitas	413
Vota morientis	446	Vtilitas uirtute potior	100
Vota qualia	161	Vtilitas ex hoste	333
Vota stulta	215	Vtilitas ex inimicis	603
Vox in bello	403	Vulgi iudicia	551.557
Vox modesta	390	Vulgi nihil sanum	306
Vox tyrannica	432.630	Vulgo nihil recte placet 236	
Vrbanc	18.38.49.69.78.80 252	Vxor casta	343
Vrbanitas	273	Vxor eligenda	93
Vsq; ad aras	369	Vxor humilis	156
Vsus lenit molestiam	222	Vxor molesta	472.653
Vsus reclus	620	Vxor quare ferenda	175
Vtcunq; uincere	371	Vxoris recuarentia	448
		Vxorum imperium	400

F I N I S.

L V G D V N I A P V D S E B.

G R Y P H I V M,

A N N O

M. D. X L V I I I .